

mæssige principper, hvilket som bekendt var tilfældet for ordningerne under den sidste krig.

Det nævnte udkast til lovforslag tog først og fremmest sigte på opbygningen af et *administrativt apparat* til registrering og bedømmelse af skaderne, medens det foresloges overladt senere lovgivning at tage stilling til, hvilke forholdsrelger der skulle træffes med henblik på dækning af opståede krigsskader, herunder i hvilket omfang der af staten skulle ydes dækning for sådanne skader, og i hvilket omfang og rækkefølge dækning af skaderne skulle ske.

Udvalgets *mindretal* bestående af finansministeriets repræsentant ville foretrække, at der oprettes *forsikringsordninger* i lighed med ordningerne under den sidste krig.

Da det overvejende flertal af de organisationer m. v., der til handelsministeriet afgav erklæring over udvalgets betænkning, gik ind for mindretallets synspunkter, fandt handelsministeren det hensigtsmæssigt, at der udarbejdedes udkast til en lovgivning, der hviler på forsikringsmæssige principper. Det oprindelige udvalg blev herefter suppleret med repræsentanter for en række organisationer, og udvalget fremkom i 1966 med et udkast til forslag til lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre samt bemærkninger hertil.

På baggrund af den brede tilslutning hos organisationerne, det på forsikringsmæssige principper hvilende lovudkast havde opnået, var det fundet rigtigst at fremsætte dette udkast som lovforslag.

Ved *1. behandlingen* blev lovforslaget mødt med velvilje af regeringspartierne ordførere, selv om disse fandt, at der var en lang række enkeltheder, man burde underkaste en nøjere bedømmelse under det kommende udvalgsarbejde.

Derimod var hverken *Holm Tved* (S) eller *Poul Dam* (SF) særlig begejstret for forslaget. Efter deres opfattelse var lovforslaget bygget op på et forkert princip. I stedet for at være baseret på forsikringsprincippet og på forsikringsselskaberne burde det have været bygget op på en sådan måde, at det blev en samfundsopgave at yde erstatning eller foretage genopbygningen, eventuelt dog med en vis præmiebetaling via skatterne.

Efter *1. behandlingen* henvistes lovforslaget til behandling i et udvalg, i hvis betænkning handelsministeren med hele udvalgets tiltrædelse stillede en lang række ændringsforslag. Disse er i hovedtræk omtalt foran.

Et *flertal* i udvalget repræsenterende regeringspartierne indstillede lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer) kunne derimod ikke give tilslutning til lovforslagets vedtagelse og udtalte følgende i udvalgets betænkning:

Mindretallet kan principielt ikke tiltræde lovforslaget, men opfordrer handelsministeren til at fremsætte nyt lovforslag hvilende